

Після весілля

Василь Голобородько

Віднесли столи сусідкам,
випрали скатерті.
На твоїм обличчі сітка,
в непомітній сітці ти.

А твоє обличчя біле,
як тарілок білий ряд,
як тарілка, що розбилась,
випавши із білих рук.

Б'ються тарілки об землю.
На черепки – твоє життя.
Сльози на очах, як зерна,
з них утома пророста.